

[Miljøministeren]

nævn som sidste klageinstans. Dette gælder f.eks. monopollovgivningen, sociallovgivningen og lovgivningen om arbejdsløshedsforsikring.

Jeg vil tilføje, at jeg ser det som en væsentlig opgave i samarbejde med folketinget løbende at formulere de overordnede mål og retningslinjer for miljøbeskyttelsen. Miljøministeriets organisation og de konkrete sagers gang uden om ministeren sikrer netop, at denne prioritering kan gennemføres.

Endelig foreslås en radikal ændring af bestemmelsen om opsættende virkning af anke af forbud eller påbud.

I dag er det sådan, at virksomhedens anke af f.eks. et påbud har opsættende virkning, medmindre den myndighed, der har udstedt påbuddet, bestemmer andet. Socialdemokratiet foreslår nu en omvendt regel, således at påbuddet gælder uanset anke, medmindre klagemyndigheden bestemmer det modsatte. Det synes jeg er unødigt vidtgående. Hertil kommer, at administrationen af en sådan regel vil være problematisk. Et påbud kan have ganske store økonomiske konsekvenser, og det er derfor ofte rimeligt at vente med gennemførelsen, til ankemyndigheden har bekræftet påbuddet.

Samme synspunkt ligger til grund for den ændring, jeg foreslår i mit eget lovforslag, og som går ud på, at bygge- og anlægsarbejdet må påbegyndes uanset klage, medmindre myndighederne bestemmer andet. Herom har der været fuld enighed ved forhandlingerne om mit forslag.

Konklusionen må blive, at jeg ikke kan gå ind for det foreliggende forslag, men at jeg kan støtte intentionerne langt hen ad vejen, hvilket også fremgår af mit eget lovforslag. Jeg regner derfor med, at det vil være muligt under det kommende udvalgsarbejde at finde frem til løsninger, der er tilfredsstillende for alle parter og ikke mindst for miljøet. Jeg lægger afgørende vægt på, at vi kan opretholde den brede enighed om miljøbeskyttelseslovgivningen, der har kendetegnet det hidtidige arbejde.

Hjortnæs (S):

Med de to lovforslag, vi her har til behandling – miljøministerens og socialdemokratiets forslag til skærpelse af miljøbeskyttelsesloven – har vi i alt fire lovforslag, der

vedrører miljøbeskyttelsesloven. Det er, synes jeg, meget vigtigt, at vi på dette område nu har fire forslag, vi kan gøre til genstand for en grundig udvalgsbehandling med henblik på at nå frem til en endelig stillingtagen til, hvordan fremtidens miljøbeskyttelseslove skal formuleres.

Socialdemokratiet har, som ministeren ved, udtalt sig positivt om SFs forslag, nr. L 80, der sikrer, at alle godkendelser meddelte inden 1. april 1974, altså alle de gamle godkendelser, tages op til fornyet behandling. Forslaget fastslår også, at godkendelser skal være tidsbegrænsede til maksimalt 5 år og kan ændres løbende, hvis forudsætningerne for godkendelserne er blevet ændret.

Så vidt vil miljøministeren ikke gå. Miljøministeren vil godt være med til at skærpe kravene til virksomhedernes egen kontrol – det er faktisk også, hvad Industrirådet kan gå ind for – og miljøministeren vil også godt være med til at sikre, at de lokale myndigheder kan tage de ældre tilladelser og godkendelser op til fornyet gennemgang, men dog kun med henblik på at forbedre kontrolvilkårene. Ministeren erkender dog, at der kan være behov for i lovteksten at præcisere, at myndighederne har beføjelser til at ændre i tilsynsvilkårene.

Jeg tror fortsat, at SFs forslag er bedre end miljøministerens. Vi er da parat til at se nærmere på alle de problemer, dette vedrører, under det kommende udvalgsarbejde; umiddelbart mener jeg, at miljøministeren igen er for forsigtig, men som sagt er vi parat til at se nærmere på dem.

Miljøministeren har et forslag om at iværksætte en anmeldelsesordning for alle de virksomheder, der er lovligt etablerede, men som ikke har en godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven. Det forslag er vi positivt indstillet over for.

Socialdemokratiet kan give principiel tilslutning til miljøministerens forslag om, at det bliver godkendelsesmyndigheden, der skal føre tilsynet, men vi vil se nærmere på konsekvenserne af at gennemføre dette princip i praksis. Miljøministeren må ikke forvente, at socialdemokratiet vil acceptere, at der sker nogen svækkelse af kontrollen og tilsynet med de forurenende virksomheder ved at overføre godkendelsesbeføjelser til de primærkommunale myndigheder.